

ÎN RĂCOAREA DIMINEȚII

de Rev. Petru Lascău

SAULE ! SAULE ! DE CE MĂ PRIGONEȘTI?

(continuare din numărul trecut)

Scrisoare de acasă

Iubiți frați în Domnul Isus

Frații și surorile din satul Ciumărna, comuna Românești, juderul Sălaj, vă transmit tuturor fraților mult har, pace și binecuvântare de la Dumnezeu, împreună cu un călduros salut de înaintare și propășire pe calea cea sfântă și dreaptă a Domnului nostru Isus Cristos - a Lui să fie toată cinstea și slava de-acum și pînd-n vecii vecilor, Amin.

Iubiți frați, vă facem cunoscut că prin mila și cu ajutorul Domnului, din data de 21 februarie 1990 ne-am constituit într-o mică biserică, dorind fierbinte ca și în satul nostru să se poată vesti Cuvîntul Evangheliei.

În acest scop, după primirea autorizației de funcționare, am închiriat o casă pentru a o folosi ca locaș de rugăciune.

Auzind însă, de acest lucru, preotul ortodox Petrean Alexandru, s-a tulburat rău.

El, cu nici-un chip nu a vrut și nici nu vrea să audă de existența unei alte biserici decît a celei ortodoxe. Prin urmare, s-a hotărît ca să zădărnicească cu orice preț această lucrare.

În acest sens, de nenumărate ori a adunat pe oamenii din sat pentru a-i convinge ca să ne împiedice să ne adunăm, îndemnîndu-i ca la nevoie, să folosească chiar forța. Așadar, s-a înțeles cu oamenii ca atunci cînd vor auzi bătînd clopotele într-o ureche - toți de la mic la mare să năvălească peste noi pentru a ne scoate cu forța afară din casă.

Tot în acele împrejurări, preotul împreună cu comitetul parohial a compus o lungă plîngere cu peste 800 de semnături pe care au înaintat-o Ministerului Cultelor, cerînd prin aceasta ca să ni se interzică orice întrunire.

Au urmat peste noi încercări destul de mari, dar mulțumim Domnului că în toate acestea El a fost de partea noastră.

Mai întîi preotul ne-a avertizat să nu ne adunăm, amenințîndu- ne că în caz contrar va pune să ni se aprindă casa de adunare.

După acest avertisment, în noaptea următoare, toate geamurile dinspre stradă au fost sparte cu pietre.

Apoi, în duminica ce a urmat (29 aprilie 1990), cînd era stabilit să se facă deschiderea, de față fiind și păstorul județean - fr. Pop Ioan - la semnalul dat de bătaia clopotelor, o mare mulțime de oameni - bărbați și femei - au năvălit în curte, în timp ce noi ne rugam și cîntam, au intrat în casă strigînd și înjurînd care mai de care.

Intr-un tîrziu au apărut și organele de poliție și cele de la primăria comunei, dar de la început s-au dovedit neputincioase în fața unei mase de oameni înfuriați peste măsură, mulți dintre ei fiind sub influența alcoolului.

Pînă la urmă, ne-au scos afară din casă și din curte, spunîndu-ne categoric să nu ne mai adunăm.

Ajunși acasă, ne-am gîndit că dacă acuma cădem, în satul nostru nicicînd nu va mai fi o adunare, și prin urmare va fi exclusă orice posibilitate de a se vesti Evanghelia la oamenii din acest sat. Ne-am hotărît cu toții să nu cedăm, iar dacă vom fi bătuți, să răbdăm fără să opunem nici-un fel de rezistență.

Bineînțeles, că au urmat amenințeri peste amenințeri, dar noi în duminica următoare (6 mai 1990) întăriți și ajutați de Dumnezeu ne-am dus iarăși la adunare pentru oficierea slujbelor divine.

În jurul orei 10 au început să bată clopotele într-o dungă - ca pentru foc. Era semnalul stabilit. Peste puțin timp după aceasta, în stradă, în fața casei s-au adunat o mare mulțime de oameni, în fruntea ei aflîndu-se preotul satului îmbrăcat cu haina cea lungă de slujbei.

De data aceasta au forțat porțile, au năvălit în curte, au împins ușa de la intrare și au intrat în casei unde eram strînși la rugăciune. A urmat strigare, vociferări și înjurături într-o mare heirmălaie.

Cu furie de nedescris, preotul împreună cu cei mai zeloși enoriași ai săi, ne-a prins de gît și de piept, ne-a izbit de uși și de pereți, ne-au împins și brutalizat, și apoi ne-au tîrît în curte și de acolo în stradă. Băncile și amvonul ne-au fost aruncate în curte, după care au fost duse de către oameni în căminul cultural. Pe gazdele casei, care sînt creștini ortodocși, i-au beatut, i-au lovit și trîntit pe jos veiteimîndu-i corporal. Medicul legist le-a eliberat certificate medicale. Dintre toți oamenii, cel mai activ și cel mai îndrîjit s-a dovedit a fi preotul Petrean. Tot el, luni dimineața, (următoarea zi) ne-a dat în judecată pe motiv cei noi am tulburat liniștea și armonia unui întreg sat.

Poliția, venind la fața locului, cînd evenimentele erau în toi, și de data aceasta nu a intervenit. Din acea duminică nu ne-am mai putut aduna în această casă. Ministrul Cultelor, fiind încunoștințat de cele petrecute, ne-a propus să ne căutăm o altă casă mai spre periferia satului.

În tot satul n-am găsit decît o casă veche din pămînt și lemn, dărăpănată și toată crăpată, care de peste 12 ani nu a mai fost locuită. Deci, la ora actuală serviciile divine le desfășurăm în această casă.

O eventuală reparație este aproape imposibilă și după toate calculele noastre, am socotit că este mai bine să se construiască totul din nou.

Așadar, ne-am hotărît să construim un nou locaș de rugăciune.

Se subînțelege că pentru aceasta este nevoie de bani. Pînă acum noi am strîns ceva bani, dar nu ne sînt îndeajuns. Mulți frați au familii numeroase și o duc destul de greu din punct de vedere material și financiar.

Vă facem cunoscut că noi frații din satul Ciumărna avem mare nevoie de ajutor din partea dumneavoastră.

Dacă puteți, vă rugăm să sprjiniți lucrarea Domnului din satul Ciumărna atît material cît și spiritual prin rugăciune.

Iată ce se află scris în Biblie la Romani capitolul 12 versul 13: "Ajutați pe sfinți cînd sînt în nevoie..." iar la Coloseni cap. 3 versetele 23 și 24: "orice faceți să faceți din toată inima ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii".

Domnul să vă răsplătească.

Nr.197/ Octombrie 07